

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 28 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Direktyva 2000/78/EB — Vienodas požiūris užimtumo ir profesinėje srityje — 3 straipsnio 1 dalies a punktas — Direktyva 2006/54/EB — Lygios galimybės ir vienodas požiūris į vyrus ir moteris užimtumo ir profesinėje srityje — 14 straipsnio 1 dalies a punktas — Taikymo sritis — Sąvoka „įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar profesinėje srityje“ — Paraiškos dėl darbo vietos pateikimas, siekiant gauti formalų kandidato statusą vien tam, kad būtų galima reikalauti atlyginti žalą, patirtą dėl diskriminacijos — Piktnaudžiavimas teise“

Byloje C-423/15

dėl *Bundesarbeitsgericht* (Federalinis darbo teismas, Vokietija) 2015 m. birželio 18 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. liepos 31 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Nils-Johannes Kratzer

prieš

R+V Allgemeine Versicherung AG

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai A. Arabadžiev, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund ir S. Rodin,

generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- paties N.-J. Kratzer,
- *R+V Allgemeine Versicherung AG*, atstovaujamos advokato B. Göpfert,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir A. Lippstreu,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos M. Holt, padedamo baristerės K. Apps,

* Proceso kalba: vokiečių.

— Europos Komisijos, atstovaujamos M. Kellerbauer ir D. Martin,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (OL L 303, 2000, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79), 3 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (OL L 204, 2006, p. 23) 14 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Nils-Johannes Kratzer ir *R+V Allgemeine Versicherung AG* (toliau – *R+V*) ginčą dėl kompensacijos, turtinės žalos atlyginimo ir veiksmų nutraukimo reikalavimų, kuriuos N.-J. Kratzer pateikė motyvuodamas tuo, kad *R+V* atmetus jo paraišką dėl darbo vietos jis buvo diskriminuojamas dėl savo amžiaus ir lyties.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2000/78

- 3 Direktyvos 2000/78 1 straipsnyje nurodyta:

„Šios direktyvos tikslas – nustatyti kovos su diskriminacija dėl religijos ar įsitikinimų, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos užimtumo ir profesinėje srityje bendrus pagrindus siekiant valstybėse narėse įgyvendinti vienodo požiūrio principą.“

- 4 Šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Neviršijant Bendrijai suteiktų įgaliojimų, ši direktyva taikoma visiems asmenims tiek valstybiniame, tiek privačiame sektoriuje, įskaitant valstybines įstaigas:

- a) įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar darbo sąlygoms [profesinėje srityje], įskaitant atrankos kriterijus ir priėmimo į darbą sąlygas visoms veiklos rūšims ir visais profesinės karjeros etapais, įskaitant paaukštinimą;

<...>“

- 5 Minėtos direktyvos 17 straipsnis išdėstytas taip:

„Valstybės narės sankcijoms, taikytinoms už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus nustato taisykles ir imasi visų priemonių, būtinų jų taikymui užtikrinti. Sankcijos, kurias gali sudaryti kompensacijos nukentėjusiajam sumokėjimas, turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgras[omos]. <...>“

Direktyva 2006/54

- 6 Direktyvos 2006/54 1 straipsnyje numatyta:

„Šios direktyvos tikslas – užtikrinti, kad būtų įgyvendinamas moterų ir vyrų lygių galimybių bei vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principas užimtumo ir profesinės veiklos srityje.

Šiuo tikslu į ją yra įtraukiamos nuostatos, skirtos vienodo požiūrio principui įgyvendinti šiose srityse:

- a) galimybės įsidarbinti, įskaitant paaukštinimą, ir siekti profesinio mokymo;

<...>“

- 7 Šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Nei viešajame, nei privačiame sektoriuose, įskaitant viešąsias įstaigas, negali būti nei tiesioginės, nei netiesioginės diskriminacijos dėl lyties šiais aspektais:

- a) įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar profesinėje srityje, įskaitant atrankos kriterijus ir priėmimo į darbą sąlygas visoms veiklos rūšims ir visais profesinės karjeros etapais, įskaitant paaukštinimą;

<...>“

- 8 Šios direktyvos 18 straipsnis suformuluotas taip:

„Savo nacionalinėse teisės sistemose valstybės narės numato priemones, užtikrinančias realią ir veiksmingą kompensaciją arba nuostolių atlyginimą, taip kaip valstybės narės nustato atlyginti nuostolius ir žalą asmeniui, nukentėjusiam nuo diskriminacijos dėl lyties, šioms priemonėms turint atgras[omąjį] poveikį ir yra joms esant proporcingoms padarytai žalai [ir esant proporcingoms padarytai žalai]. <...>“

- 9 Tos pačios direktyvos 25 straipsnyje nustatyta:

„Valstybės narės nustato sankcijų, taikytinų už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus, taisykles ir imasi visų priemonių, būtinų jų taikymui užtikrinti. Sankcijos, kurios gali apimti kompensacijos išmoką nukentėjusiajam, turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgras[omos]. <...>“

Vokietijos teisė

- 10 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 2006 m. rugpjūčio 14 d. *Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz* (Bendrasis vienodo požiūrio įstatymas) (*BGBI.* 2006 I, p. 1897, toliau – *AGG*) 1 straipsnyje nustatyta:

„Šiuo įstatymu siekiama užkirsti kelią bet kokiai diskriminacijai dėl rasės ar etninės kilmės, lyties, religijos ar įsitikinimų, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos arba ją pašalinti.“

11 AGG 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Pagal šį įstatymą diskriminacija dėl vienos iš 1 straipsnyje nurodytų priežasčių draudžiama, kiek ji susijusi su:

1. įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar profesinėje srityje taikomomis sąlygomis, įskaitant atrankos kriterijus ir priėmimo į darbą sąlygas visoms veiklos rūšims ir visais profesinės karjeros etapais, įskaitant paaukštinimą;

<...>“

12 AGG 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Pagal šį įstatymą darbuotojo statusą turi:

1. darbuotojos ir darbuotojai;

<...>

Pagal šį įstatymą darbuotojo statusą taip pat turi kandidatai į darbo vietą ir asmenys, kurių darbo santykiai yra pasibaigę.“

13 Pagal AGG 7 straipsnio 1 dalį:

„Darbuotojai negali būti diskriminuojami dėl kurio nors iš 1 straipsnyje nurodytų motyvų; šis draudimas taikomas ir tuomet, kai diskriminuojantis asmuo, atlikdamas diskriminacinius veiksmus, tik įtaria vieno iš 1 straipsnyje nurodytų motyvų buvimą.“

14 AGG 15 straipsnio 1 ir 2 dalys suformuluotos taip:

„1. Darbdavys, pažeidęs diskriminacijos draudimą, turi atlyginti dėl to atsiradusią žalą. Ši nuostata netaikoma, jei darbdavys nėra atsakingas už pažeidimą.

2. Dėl patirtos žalos, kuri nėra turtinė žala, darbuotojas turi teisę reikalauti atitinkamos piniginės kompensacijos. Neįdarbinimo atveju tokia kompensacija negali viršyti trijų mėnesių darbo užmokesčio, jeigu darbuotojas nebūtų įdarbintas net ir vykdant nediskriminacinę atranką.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15 2009 m. kovo mėn. R+V paskelbė kvietimą teikti paraiškas dėl stažuotojų darbo vietų, skirtų asmenims, turintiems kvalifikaciją ekonomikos mokslų, ekonominės matematikos, ekonominės informatikos arba teisės srityse.

16 Kvietime teikti paraiškas buvo nustatyti tokie reikalavimai: turėti labai gerais pažymiais įvertintą išsilavinimą vienoje iš nurodytų sričių, patvirtintą aukštojo mokslo diplomu, kuris buvo įgytas ne anksčiau nei prieš metus arba bus įgytas per kelis mėnesius nuo šio konkurso paskelbimo, ir reikšmingos praktinės profesinės patirties, įgytos, pavyzdžiui, per mokymus, stažuotes arba studentų darbo metu. Teisės srities kandidatams dar buvo nustatyti tokie reikalavimai: sėkmingai išlaikyti abu valstybiniai teisės egzaminai ir darbo teisės specializacija arba žinios medicinos srityje.

17 N.-J. Kratzer pateikė savo paraišką dėl teisės srities stažuotojo darbo vietos, pabrėždamas, kad jis ne tik atitinka kvietime teikti paraiškas nurodytus reikalavimus, bet ir kaip advokatas bei buvęs draudimo bendrovės vadovaujantis darbuotojas turi vadovavimo patirties ir jam įprasta imtis atsakomybės ir dirbti

savarankiškai. Jis taip pat nurodė, kad toliau mokosi siekdamas įgyti darbo teisės specializaciją ir kad mirus tėvui jis privalėjo pasirūpinti su medicinos teise susijusia didelės apimties byla, todėl šioje srityje turi daug patirties.

- 18 2009 m. balandžio 19 d. *R+V* atmetė N.-J. Kratzer paraišką nurodydama, kad tuo metu ji negalėjo jam pasiūlyti darbo vietos.
- 19 2009 m. birželio 11 d. N.-J. Kratzer pateikė *R+V* rašytinį skundą, reikalaudamas jam sumokėti 14 000 EUR žalos, patirtos dėl diskriminacijos dėl amžiaus, atlyginimą.
- 20 Todėl 2009 m. liepos mėn. pradžioje *R+V* pakvietė N.-J. Kratzer į pokalbį su personalo vadovu ir patikslino, kad jo paraiška buvo atmesta automatiškai, todėl tai neatitiko jos ketinimų.
- 21 N.-J. Kratzer atsisakė kvietimo ir pasiūlė pasikalbėti apie savo ateitį bendrovėje *R+V* po to, kai pastaroji patenkina jo reikalavimą sumokėti žalos atlyginimą.
- 22 Jis pareiškė ieškinį *Arbeitsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno darbo teismas, Vokietija) reikalaudamas jam sumokėti 14 000 EUR žalos, patirtos dėl diskriminacijos dėl amžiaus, atlyginimą. Vėliau sužinojęs, kad *R+V* keturias teisės stažuotojų vietas skyrė tik moterims, nors iš daugiau kaip 60 pateiktų paraiškų matyti, kad į šias vietas kandidatavo beveik vienodas vyrų ir moterų skaičius, N.-J. Kratzer pareikalavo jam papildomai sumokėti 3 500 EUR žalos, patirtos dėl diskriminacijos dėl lyties, atlyginimą.
- 23 *Arbeitsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno darbo teismas) priėmus sprendimą atmesti ieškinį, N.-J. Kratzer pateikė apeliacinį skundą *Hessisches Landesarbeitsgericht* (Heseno žemės apeliacinis darbo teismas, Vokietija), šis savo ruožtu atmetė N.-J. Kratzer skundą.
- 24 Todėl N.-J. Kratzer pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 25 Šiomis aplinkybėmis *Bundesarbeitsgericht* (Federalinis darbo teismas, Vokietija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies a punktą ir Direktyvos 2006/54 14 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad užimtumo ar profesinės veiklos siekia ir tas asmuo, kurio paraiška leidžia suprasti, jog asmuo siekia ne būti įdarbintas ir turėti darbo vietą, o tik tapti kandidatu, kad galėtų pareikšti reikalavimus dėl žalos atlyginimo?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar situacija, kai kandidato statusas įgytas ne siekiant būti įdarbintam ir turėti darbo vietą, o tam, kad būtų galima pareikšti reikalavimus dėl žalos atlyginimo, pagal Sąjungos teisę gali būti vertinama kaip piktnaudžiavimas teise?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 26 Savo klausimais, kuriuos tikslinga nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies a punktą ir Direktyvos 2006/54 14 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad tokia situacija, kai asmuo, teikiantis paraišką dėl darbo vietos, siekia ne šios darbo vietos, bet tik formalaus kandidato statuso tam, kad galėtų reikalauti žalos atlyginimo, patenka į sąvoką „įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar profesinėje srityje“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, ir ar pagal Sąjungos teisę tokia situacija gali būti laikoma piktnaudžiavimu teise.

- 27 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką vykstant SESV 267 straipsnyje numatyta prejudicinio sprendimo priėmimo procedūrai, pagrįstai aiškiu nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo jurisdikcijos atskyrimu, pagrindinėje byloje nagrinėjamų faktinių aplinkybių konstatavimas ir vertinimas priklauso tik nacionalinio teismo jurisdikcijai (žr., be kita ko, 2012 m. spalio 25 d. Sprendimo *Rintisch*, C-553/11, EU:C:2012:671, 15 punktą). Todėl Teisingumo Teismas gali priimti sprendimą dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar galiojimo tik atsižvelgdamas į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nurodytas faktines ir teisines aplinkybes, siekdamas šiam teismui pateikti informacijos, naudingos sprendimui šio teismo nagrinėjamoje byloje priimti (žr., be kita ko, 2006 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Chateignier*, C-346/05, EU:C:2006:711, 22 punktą).
- 28 Vadinas, į *Bundesarbeitsgericht* (Federalinis darbo teismas) pateiktus prejudicinius klausimus reikia atsakyti remiantis šio teismo nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis.
- 29 Šiuo klausimu iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog pagrindinei bylai būdinga tai, kad N.-J. Kratzer pateikė R+V paraišką dėl stažuotojo vietos, siekdamas ne šios vietos, bet tik formalaus kandidato statuso tam, kad galėtų reikalauti žalos atlyginimo pagal direktyvas 2000/78 ir 2006/54.
- 30 Faktinė padėtis, kuriai būdingi tokie požymiai, kaip aprašyti minėtoje nutartyje, iš esmės nepatenka į direktyvų 2000/78 ir 2006/54 taikymo sritį.
- 31 Iš tikrųjų, reikia pažymėti, jog iš šių direktyvų pavadinimų formuluočių matyti, kad jos yra susijusios su užimtumo ir profesine sritimi.
- 32 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, iš Direktyvos 2000/78 pavadinimo, preambulės, turinio ir tikslo matyti, jog ja nustatomi bendrieji pagrindai, siekiant, kad kiekvienam asmeniui būtų užtikrintas vienodas požiūris užimtumo ir profesinėje srityje, suteikiant jam veiksmingą apsaugą nuo diskriminacijos, pagrįstos viena iš jos 1 straipsnyje nurodytų priežasčių, įskaitant amžių (žr., be kita ko, 2007 m. spalio 16 d. Sprendimo *Palacios de la Villa*, C-411/05, EU:C:2007:604, 42 punktą, 2011 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Prigge ir kt.*, C-447/09, EU:C:2011:573, 39 punktą ir 2014 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Vital Pérez*, C-416/13, EU:C:2014:2371, 28 punktą).
- 33 Dėl Direktyvos 2006/54 pažymėtina, kad pagal jos 1 straipsnio pirmą pastraipą šia direktyva siekiama užtikrinti, kad būtų įgyvendintas vyrų ir moterų galimybių bei vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principas užimtumo ir profesinėje srityje.
- 34 Konkrečiai kalbant, iš Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies a punkto bei Direktyvos 2006/54 1 straipsnio antros pastraipos a punkto ir 14 straipsnio 1 dalies a punkto matyti, kad šios direktyvos taikomos įsidarbinti siekiančiam asmeniui, kiek tai susiję, be kita ko, su atrankos kriterijais ir priėmimo į darbą sąlygomis (žr. 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Meister*, C-415/10, EU:C:2012:217, 33 punktą).
- 35 Tačiau asmuo, kuris savo paraišką dėl darbo vietos pateikia tokiomis sąlygomis, kaip aprašytos šio sprendimo 29 punkte, akivaizdžiai nesiekia darbo vietos, į kurią jis formaliai kandidatuoja. Vadinas, jis negali remtis direktyvų 2000/78 ir 2006/54 teikiama apsauga. Priešingas aiškinimas būtų nesuderinamas su šiomis direktyvomis siekiamu tikslu – t. y. kiekvienam asmeniui užtikrinti vienodą požiūrį užimtumo ir profesinėje srityje, suteikiant veiksmingą apsaugą nuo tam tikrų rūšių diskriminacijos, kiek tai, be kita ko, susiję su galimybe įsidarbinti.
- 36 Be to, šiomis aplinkybėmis toks asmuo negali būti laikomas nukentėjusiuoju, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/78 17 straipsnį ir Direktyvos 2006/54 25 straipsnį, arba žalą ar nuostolius patyrusiu nukentėjusiu asmeniu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/54 18 straipsnį.

- 37 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką asmenys negali remtis Europos Sąjungos teisės normomis sukčiaudami arba piktnaudžiaudami (žr. 2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *SICES ir kt.*, C-155/13, EU:C:2014:145, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 38 Norint konstatuoti, kad yra piktnaudžiaujama, reikia, kad būtų nustatyti objektyvūs ir subjektyvūs elementai (žr. 2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *SICES ir kt.*, C-155/13, EU:C:2014:145, 31 punktą).
- 39 Pirma, kiek tai susiję su objektyviu elementu, norint konstatuoti būtina, kad iš objektyvių aplinkybių visumos matytųsi, jog nors formaliai Sąjungos teisės normose nustatytos sąlygos buvo įvykdytos, šiose teisės normose numatytas tikslas nebuvo pasiektas (žr., be kita ko, 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, 52 punktą ir 2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *SICES ir kt.*, C-155/13, EU:C:2014:145, 32 punktą).
- 40 Antra, norint konstatuoti reikia ir subjektyvaus elemento, t. y. iš objektyvių aplinkybių visumos turi būti matoma, kad pagrindinis atitinkamų sandorių tikslas yra įgyti nepagrįstą pranašumą. Iš tiesų, draudimas piktnaudžiauti neturi reikšmės, jei atitinkami sandoriai gali būti pateisinami kitaip nei vien pranašumo įgijimu (žr. 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Halifax ir kt.*, C-255/02, EU:C:2006:121, 75 punktą, 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Weald Leasing*, C-103/09, EU:C:2010:804, 30 punktą ir 2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *SICES ir kt.*, C-155/13, EU:C:2014:145, 33 punktą).
- 41 Siekiant nustatyti antrąjį kriterijų, siejamą su ūkio subjektų ketinimais, be kita ko, gali būti atsižvelgta į visiškai dirbtinį atitinkamų sandorių pobūdį (šiuo klausimu žr. 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, 53 ir 58 punktus, 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Halifax ir kt.*, C-255/02, EU:C:2006:121, 81 punktą, 2008 m. vasario 21 d. Sprendimo *Part Service*, C-425/06, EU:C:2008:108, 62 punktą ir 2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *SICES ir kt.*, C-155/13, EU:C:2014:145, 33 punktą).
- 42 Būtent prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, vadovaudamasis nacionalinės teisės įrodinėjimo taisyklėmis ir nepažeisdamas Sąjungos teisės veiksmingumo, turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje yra piktnaudžiavimą sudarančių elementų (žr. 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, 54 punktą, 2005 m. liepos 21 d. Sprendimo *Eichsfelder Schlachtbetrieb*, C-515/03, EU:C:2005:491, 40 punktą, 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Halifax ir kt.*, C-255/02, EU:C:2006:121, 76 punktą ir 2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *SICES ir kt.*, C-155/13, EU:C:2014:145, 34 punktą).
- 43 Šiuo atveju, jeigu objektyviai įvertinus būtų nustatyta, kad nors direktyvose 2000/78 ir 2006/54 numatytos sąlygos buvo formaliai įvykdytos, tačiau nebuvo pasiektas jomis siekiamas tikslas, ir kad dirbtinai pateikdamas paraišką dėl darbo vietos N.-J. Kratzer iš esmės siekė ne šios vietos, bet įgyti nepagrįstą pranašumą pasinaudojant šių direktyvų teikiama apsauga, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, turėtų būti pripažįstama, kad N.-J. Kratzer remiasi minėta apsauga piktnaudžiaudamas.
- 44 Šiomis aplinkybėmis į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies a punktą ir Direktyvos 2006/54 14 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad tokia situacija, kai asmuo, teikdamas paraišką dėl darbo vietos, siekia ne šios darbo vietos, bet tik formalaus kandidato statuso vien tam, kad galėtų reikalauti žalos atlyginimo, nepatenka į sąvoką „įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar profesinėje srityje“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, ir gali būti laikoma piktnaudžiavimu teise, jeigu nustatomi pagal Sąjungos teisę reikalaujami piktnaudžiavimą sudarantys elementai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 3 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo 14 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad tokia situacija, kai asmuo, teikdamas paraišką dėl darbo vietos, siekia ne šios darbo vietos, o tik formalaus kandidato statuso vien tam, kad galėtų reikalauti žalos atlyginimo, nepatenka į sąvoką „įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ar profesinėje srityje“, kaip ji suprantama pagal šias nuostatas, ir gali būti laikoma piktnaudžiavimu teise, jeigu nustatomi pagal Sąjungos teisę reikalaujami piktnaudžiavimą sudarantys elementai.

Parašai.